

en Ordfører, en Minister stod op og bandt sit Parti til Tillidserklæringer, til Garanti-erklæringer for en Minister, som de kort efter med Skam og Skændsel maatte lade falde. Det var overfor dette, jeg sagde, at der er Medlemmer her i Rigsdagen, som ikke har været længe med i Politik, for hvis de havde været længe med, havde de ikke gentaget det. Spørgsmaalene er af forskellig Art, men Behandlingsmaaden, Atmosfæren er akkurat den samme; og det, som vil ske, er, med Sagens Forskelighed, ogsaa det samme: Der vil komme en Dag, hvor Partiet vil vaagne op og beklage, at der ikke var een af dem, som stod op og sagde: Vi er ikke enige med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, vi er ikke enige med Justitsministeren eller det ærede Medlem Hr. Martin Hansen i deres Bedømmelse af, at Hr. Cold er just den Udenrigsminister, som Venstre har Brug for for Tiden, det er just den Minister, vi har Brug for, imedens Landmandsbankens Forhold er til Undersøgelse. De vil komme til at vaagne op en Gang og fortryde, at ikke een af dem stod op og sagde: Vi er ikke enige deri. Nu har De ladet Deres Ordfører binde Partiet i denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde, at den Atmosfære, jeg levede i, var aabenbart den, hvor man blot sagde: Kom med Beskyldninger, medens den Atmosfære, han levede i, var den, at man sagde, at hvis nogen fremsætter en graverende Beskyldning, skal han føre Beviser derfor. Nu vil jeg bede det ærede Medlem paavise, hvad det er for Beskyldninger mod Udenrigsministeren, jeg har fremsat. Jeg har fremdraget en eneste Ting vedrørende Udenrigsministeren, et af Kommissionen konstateret Forhold, nemlig dette, at Udenrigsministeren har været delagtig i Landmandsbankkonsortier sammen med Direktør Glückstadt til Spekulation i hans eget Selskabs Aktier. Dette er ingen Beskyldning, det er ingen Mistanke, det er noget af Undersøgelseskommisionen konstateret, og det er derfor dette Spørgsmaal, Sagen drejer sig om, og ikke alt det, som ligger forud for den, ikke alt det, som Justitsministeren og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen søger

at føre frem. Det er den Ting, som er Sagens Indhold.

Saa har forskellige Medlemmer søgt at forsvare dette, at man kan være Medlem af et Spekulationskonsortium og dog være en borgerlig hæderlig Mand: Ja, det er rigtigt, det kan man utvivlsomt efter den Moral, der findes i det nuværende Samfund. Men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er af den Opfattelse, at blot man ikke er Tyy, er det nok til at være Minister; blot man ikke er krænkert paa sin borgerlige Ære, er det nok til at sidde blandt de regerende her i Landet. Hans Tale i saa Henseende var stadig dette, at den borgerlige Ære var uberørt. Er det da det, der er det afgørende for at være blandt de højeste Tillidsmænd i et Land, at man ikke har begaaet noget, som er i Strid med de borgerlige Love eller mod den højeste borgerlige Moral? Jeg tror ikke, man med saadan Tale kan føre Forsvaret for den højtærede Udenrigsministers Forbliven paa hans nuværende Plads. Jeg vil sige, at den Tale, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen holdt, i det hele taget tydeligt viste, at han ikke er kommet over den første politiske Barndom, og der var ikke mange Tegn paa, at han nogen Sinde vil komme over den. Nej, Spørgsmaalet er i Sandhed ikke det, om Direktør Cold har begaaet noget, som er af en saadan Art, at han, hvis det var paavist, at han havde gjort det, som den Mand han er, som den tidligere Søofficer han er, overhovedet ikke havde haft mere end en eneste Udvej, nemlig at gaa ud af Livet. Det er ikke det, som er Spørgsmaalet. Spørgsmaalet er dette, om man fra Venstres Side vil føre et Forsvar og sige til sine Vælgere: Vi har for Øjeblikket sat en Undersøgelse i Gang vedrørende Landmandsbankens Forhold; et væsentlig Led i denne er Spørgsmaalet om Landmandsbankens Spekulationskonsortier; vi betragter Direktør Glückstadt som Hovedmanden for al Svindel her i Landet — og samtidig sige: I et af disse Konsortier sidder som Spekulant sammen med Direktør Glückstadt den Mand, som er Udenrigsminister, og dette anser vi for at være rigtigt. Det er heroverfor jeg har sagt: Nej, det kan de Herrer ikke opretholde,